

O Bohu

... a ako chápať Jeho spravodlivosť.



Žiadna iná téma nevyvolá toľko polemiky a vášnivých výlevov, ako keď sa hovorí o Bohu. Človek cíti, že sa ho to týka, že je to dôležité a zároveň má dojem, že o tom dosť nevie. Túžba po poznaní Boha v podobe viery sa stala najzneužívaným politicko-neprávnym nástrojom v dejinách ľudstva. A napriek tomu, návšteva kostola mnohým dodá úľavu. Prečo? Pretože vzťah, ktorý má každý človek s Bohom má s jeho zákonmi, priamo.

Boh nie je človekom, i keď subjektívny Boh prešiel ľudskou skúsenosťou. Duch, ktorý je Bohom predstavuje plnú koncentráciu všetkej jestvujúcej inteligencie, plného poznania všetkých zákonov, ktoré riadia Vesmír. Konajúci Boh zároveň tieto zákony zastupuje na subjektívnej, ľudskej hladine. Hovorí sa, že spravodlivosť je slepá. Boh by nebol všemohúcim, ak by nebol spravodlivý. Súčasne mu spravodlivosť zväzuje ruky v tom, že ani konajúci Boh nemôže konať proti zákonom, pretože tieto predstavujú prapôvodného, objektívneho Boha, z ktorého ostatný Vesmír pochádza. Všetko to priekupníčenie, klaňanie, strach a hnev spájané s vierami vynašla cirkev za účelom ovládania nevedomých. Boh je čistá inteligencia, ktorá jednoznačne vedie k dokonalej spravodlivosti pre všetkých.

Pohľad na múdrosť z mnohých častí sveta opätovne naznačuje, že dobro sa odpláca dobrom a zlo na seba privoláva viac zla. Prečo to nie je viditeľné každému? Lebo život je skúškou a jediný ľudský život, akokoľvek bohatý, by neposkytol Duši toľko podnetov, koľko ich potrebuje spracovať pre realizáciu svojho rastu do vyžadovanej miery. Navyše, zatiaľ čo navonok ľudské telá vyzerajú podobne, rozdiely vo veku a veľkosti Duše vo vnútri tela, môžu byť obrovské. Zrelá Duša vycíti svoje znalosti získané počas iných životov, no začiatočník to ani len nepochopí. Aj začiatočník môže byť bystrý, no len pokročilá Duša je múdra. Reinkarnácia bola ústrednou témou kresťanstva, až ju z politických dôvodov z doktríny odstránili, keď sa kresťanstvo ustanovilo ako oficiálna

štátna viera. Bolo to práve preto, lebo Duša, ktorá si je vedomá svojho pôvodu a rozumie zákonom reinkarnácie, by sa nedala nahovoriť, aby voči svojmu blížnemu konala ináč, ako by si želala aby sa konalo voči nej. Takéto uvedomelé myslenie nevyhovovalo materialistickým hlupákom, ktorí sa násilím zmocnili viery.

Východné filozofie si uchovali prvky reinkarnačného poznania do značnejšej miery, pričom si vybudovali okolo neho vlastnú terminológiu. Dnes na západe mnohí používajú slovo karma. Je úplne zbytočné. Dáva dojem čohosi cudzieho, niečoho, čo je mimo povedomia. No karma popisuje iba zákon. Slováci boli od vekov veľmi dobre oboznámení s jeho obsahom – Ako si človeče ustelieš, tak budeš spať – vyjadruje podstatu karmy, v slovenčine. Tiež sa dnes používa ďalšie úplne zbytočné slovo - akaša. Tá tiež sama o sebe nič neznamená. To slovo jednoducho popisuje tú skutočnosť, že všetko čo sa kedy stalo alebo udeje, je prítomné a sprístupnené najvyššej inteligencii Vesmíru. Teda, čo sa kedy udialo sa neodstane, no dá sa, a dokonca sa musí, navrátiť do stavu rovnováhy, a teda v ľudskom poňatí, bude musieť prísť k spravodlivosti a ani len Boh na tom nič nezmení. Zákon najvyššej spravodlivosti nie je iba Božím zákonom, ale najdôležitejším zákonom Vesmíru.

Už samotná nevedomosť ohľadom Božej spravodlivosti mnohým zacláňa výhľad a ďalej sa pridávajú tí, čo sa zo všetkých svojich síl snažia udržať temno, za účelom ovládania. Hrajú pritom takmer vždy na najnižšiu hladinu ľudských citov. Urážajú sami seba tým, že zvyčajne poukazujú na nevinné nemluvňa, čo sa práve narodilo a má trpieť nevinne. Nevinnej Duši sa netreba narodiť, to je zákon.

Samotný Vesmír je ďalej zložitý tým, že jeho zákony síce platia, ale nie je to vždy len oko za oko a zub za zub. Ak dieťa ukradne jablko zo stromu, treba ho poučiť, ak dospelý ukradne jablko zo stromu, treba ho potrestať. Čím pokročilejšia a hodnotnejšia Duša, tým ťažšie úlohy sama na seba privolá. To je ďalšou vlastnosťou toho istého zákona. Vzniká však dojem, akoby najlepší trpeli najviac. Vysoké obete si vysluhujú aj vysoké odmeny – a to je opäť len spravodlivé.

Pred mnohými rokmi a tesne pred uvedomením si mojej spirituálnej cesty, mi môj sprievodca predložil báseň. Zrodila sa v maurskej oblasti a je známou v angličtine pod menom My Law, Môj zákon. Nižšie je môj nie veľmi podarený pokus o preklad do slovenčiny. Ak iba jednému človeku dodá zlomok odvahy a odhodlania, ktoré dodala mne, deliť sa o podstatu je radosťou.

Práve prechádzame cez prelom epochy v ktorej prvá fáza ľudstva, tá ktorá sa pôvodne učila z vlastných skúseností, uvoľňuje cestu svojím duchovným deťom. Svet sa zdá byť na svojom morálnom dne. Chamtivosť, nespravodlivosť a vraždy sa konajú v mene svetskej spravodlivosti. Pocit beznádeje a cynickosť narastajú. Tým, čo sú zodpovední, možnosti končia. Z popola starých hodnôt sa už dnes rodia výhonky novej a viac uvedomelej spoločnosti. Všimnite si ako spirituálne nadané sú dnes mnohé deti. Subjektívny Boh nadobudol svoju plnú silu, a skutočná spravodlivosť, tá od Boha, sa bude konať čoraz jasnejšie a rýchlejšie. Človek s dobrým úmyslom, nezúfaj. Maj oči a uši otvorené. Odo dňa keď sa každý začne zaoberať vlastnými chybami a začne ich naprávať, namiesto hľadania chýb a obviňovania druhých, sa utrpenie na Zemi drasticky zmenší.

Slovenský Katar, 23.10.2011

Maurská báseň:

Boží Zákon

Keď slnko nevidno
za mrakom sa skrylo.
Kolobeh končí keď všetko sa stalo.
Nové sa zrodí ak staré padlo.

Nejasná cesta? Neistý smer?
Duša Ti vie, kde je jej cieľ.
Aj keď Ťa vedie cez temnotu noci
pochodeň Tvorcu Ti ukáže smer.

Bol si. Budeš! Vedz to, pokiaľ si:
Zo zdroja si prišiel a k nemu sa vrátiš.
Plameň čo horel, vždy bude žiariť.

Do mora sa vnoril, v kameni pospal
v lesoch sa túlal, z hrobu si povstal.
Do hábov sa halil, až v podobe svojej
tak, akým si – Tvoj zámer Ťa splodil.

Z tela do tela ísť Duša túži,
nové si žiada, keď staré doslúži.
No nájdeš len to, čo si si utkal
na vretene mysle z pavučín túžby.
Tak ako rosa dopadá na Zem,
Tvoj čin sa ti vráti s úrokom zajtra.

Ujsť sa mu nedá, či malý, či skvelý,
niekde na planéte dakde,
v akomsi čase a dáko,
stretneš len to, čo si sám stvoril.

Môj zákon je pevný
od vekov cez Vesmír,
život Ti s úmyslom udrží krok.
Hocčo si žiadaš a po čom túžiš,
ako dym z ohňa, vyjde len z Teba.

Keď to sám spoznáš a zhon Ti stíchne,
Tvoj život je Tvojím, drž si ho pevne.
Nesnaž sa stále, zastav sa občas
s láskou pre zmysel a s láskou pre cieľ.

Si vlastným diablom, aj vlastným Bohom,
Stvárnil si cestu čo preberáš krokom,
Druhý Ťa nespasí, spasiš sa sám,
pochopením zákonov zadaných Duchom
čo nevládne odmenou, ale svojím umom.

